

ПАДРЫХТАВАЦЬ ДА ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ МОЦНАГА, УПІТАНАГА КАНЯ!

ХУТЧЭЙ ЛІКВІДАВАЦЬ ВЫНІКІ ШКОДНІЦТВА Ў КОНЕГАДОЎЛІ

Вялікае значэнне конскага палогоўя як у сельскай гаспадарцы, так і ва ўмяняванні абароназдольнасці краіны — агульнавядома. Толькі правільнае спалучэнне работ трактарнага парка і конскага палогоўя дае магчымасць свечасова прасесці ўсе сельскагаспадарчыя работы. Незарма засяляць воругі народа — траіціцкія-бухарыяцыяныя пашыяны-фамыяныя шпінны і шырсаветы, якія доўгі час арудавалі ў БССР, усяляк імкнуліся вывесці са строю конскае палогоўя, які заражалі коней інфекцыйнымі хваробамі. Слаўныя органы НКВД і дапамогі калгаснікам мас пашыяна хваробаў і знішчылі да канца гвяды фамыяныя шпінны. Кіраўніцтва калгасоў і саўгасоў, зямельныя работнікі абавязаны зрабіць усё неабходнае, каб як мага хутчэй ліквідавалі вынікі шкодніцтва ў конегадоўлі. Важнейшы этап у гэтай рабоце — падрыхтоўка да веснавой сяўбы моцнага, упітанага каня.

На жаль, у многіх калгасоў і раёнах рэспублікі няма большай часткі барышчы на ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў конегадоўлі. Зусім мала зямельшчыкаў колькасць змораных і пакаленчых коней. У асобных раёнах процент перапрацаваных змораных коней выключна высокі як напрыклад, у Кіраўніцкім, Уздзенскім, Асіпавіцкім, Чыравым, Капілюшчынскім, Кілімавіцкім і некастрычанскім раёнах.

Абавязка на рабоце і абавязка па тоглядзе за конямі на канюшні, наахвотасоўва і дыягнастычнае кармленне і пасіе — асноўныя прычыны зморанасці коней. Кармленне коней у асобных аддзяленнях з-за безаказнасці адносінаў да іх у часе догляду, на рабоце, з-за няспраўнасці арудаў. Прамерная эксплуатацыя жаробных кабыл прыводзіць да масавага аборту.

За год вылістапа — сьнежань мінула года па ўсіх калгасоў рэспублікі была праведзена праверка становішча конскага палогоўя. Камісіі, якія праводзілі праверку, выявілі ў асобных групах слабыя і змораныя коней у тым, каб арганізаваць ім лепшае кармленне і зусім аслабілі ад работ. Гэта марамерства многіх калгасінаў занадта парушае. Так, у калгасе Драбінскага раёна — «Траі рамаўцы», «Чыравыя Горка», «Чыравыя стражы», «Чыравы пархар», «1-та Мая» і інш. слабыя коні не палепшылі кармленне і яны не аслабелі ад работ.

Тэжэй адносіны да слабыя і змораных коней пазначаюцца ў вельмі многіх калгасоў рэспублікі. Кіраўніцкі калгасоў, сельсаветаў, а таксама зямельныя работнікі і кіраўніцкі раённы па-спраўданому не вылучылі асобны барышчы за падрыхтоўку да веснавой сяўбы моцных, упітаных коней.

З года ў год у калгасоў нашай рэспублікі коні неадытываліся кантраваных кармоў, малаліка і жаробныя кабылы таксама некармліліся. У выніку ў многіх калгасоў малаліка расце хіла, недарэвалі. Мінеральная падкормка (каменная соль-лізунец) для малаліка рэдка дае праводзіцца. У мінулым годзе па калгасе Хойніцкага раёна ў кармавым балансе намчалася на кожнага каня 4 цэнтнеры кантраваных. Аднак, толькі ў некалькіх калгасоў калгасоў гату норму вытрымалі, а ў такіх буйнейшых калгасоў, як імя Сталіна, «Кастрычнік», «Чыравы перамога», коні ці зусім не даваліся кантраваных, ці даваліся ў незначнай меры.

У калгасе Горакіцкага раёна да складання кармавых балансаў пашыні павялічылі. У балансе значна павялічылі каня даставочнае колькасць кантраваных кармоў, а па справе коні іх не адытываліся (каласы «Прамень», «Перамога» і інш.). Догляд за конямі і праца на іх абавязаны.

НАСУСТРАЧ XX ГАДАВІНЕ ЧЫРВОНОЙ АРМІІ І ФЛОТА

Пра 25 дзён уся савецкая краіна будзе святкаваць 20-ю гадавіну тэраўнай Чыравой Арміі і дробскага Ваенна-Марска флота.

Чыравыя Армія і Флот — гэта ўзброены народ. Іх гісторыя гісторыя — гісторыя барацьбы дзяржавы рабочых і сялян за незалежнасць і свабоду, гісторыя барацьбы народа за сваё пшчасце — за сацыялізм.

У час грамадзянскай вайны, калі быў пастаўлен на карту лёс савецкага ладу, калі белавардзёўскія палчывы ў саюзе з інтэрвентамі з усіх бакоў атакавалі рэспубліку Савецкай Чыравой Арміі — армія народа, побараўца, поўгалонна, дробна ўзброеная — на галаву разбіла ўсіх сваіх праціўнікаў. Чыравыя Армія — любімае дзеіцтва партыі Леніна — Сталіна, — патрыячна іслам камунізма, моцна сваймі рэвалюцыйным духам, білася з ворагамі рэвалюцыі пры патрыятычнай ўсёго народа. Уся савецкая краіна, якая знаходзілася ў варажым калчым, уцяляла сабой узброены лагер. Народ вельмі, што Чыравыя Армія, арганізатары якоў аўдэляюцца Ленін і Сталін, абараняе яго свабоду, Народ вельмі, што палчывыя ўсемагчымыя інтэрвентаў і белавардзёўскія арды Юзвеніца, Давеніка, Калчак явусці з сабой не толькі іслам памешчыкаў і капіталістаў, але і іслам амежанага капітала. Народ вельмі, што перамога кантраванні будзе азначыць страту самастойнасці рабыням, ператварэнне нашай бацькаўшчыны ў калонію капіталістычных дзяржаў. Вось таму народ з беззаветнай страсцю падтрымліваў Чыравую Армію.

Пасля пераможнага завяршэння грамадзянскай вайны партыя большавікоў і савецкі ўрад прымаў усё старанна да таго, каб стварыць магутную Чыравую Армію і Ваенна-Марскі Флот, здольныя адстаяць рабоча-сялянскую дзяржаву ад лобовага нападку. Наша сацыялістычная рэспубліка знаходзіцца ў акружэнні капіталістычных краін. І калі мы звыш 16 год карыстаемся адбыткамі мірнага жыцця, то гэта ў вельмівай меры таму, што нам ўдалося стварыць пераважнасцю армію.

Траіціцкія-бухарыяцыяныя шпінны, гвядныя агенты фашызма, поўлыя тухачыякі і гаварнікі прававалі паварваць Чыравую Армію знутры, паслабіць яе магучасць. Выгрышы і эпілчэне гвядныя званікаў, чорных прапалачнікаў рэвалюцыі, народ сустраў з вельмівай рэвалюцыі, як вялікую перамогу ў сражэнні з фашызмам.

Ліваціцкія фашыяцкай агенты ў рэдакцыі Чыравой Арміі і Флота былі ўмацаваны абароназдольнасць нашай краіны. Пнас не нападзюць, таму што бяліна напасці. Проная сіла магутнай Чыравой Арміі і дробскага флота — верны залог нашага мірнага жыцця.

Савецкі народ засуджана ганарыцца Чыравой Арміяй і Чыравым Флотам. Узброеная сіла нашай рэвалюцыі не толькі таму, што яны складаліся з выдатных жэччыкаў, выдатных танкістаў, выдатных артылерыстаў, ліхих кавалерыстаў, мужных пехатнікаў, слаўных чыраводцаў, тэраўных патрыятыкаў. Чыравыя Армія і Флот моцны сваім тылдам, моцны ўсенародным патрыятызмам і любоўю.

ЭНТУЗІЯСТЫ ВЫСОКІХ УРАДЖАЯЎ

Калгас імя Кірава, Месіцлаўскага раёна, разам з іншымі перадавымі калгасамі рэспублікі пашыаў зварот да ўсіх калгаснікаў, рабочых МТС і саўгасоў і спецыялістаў сельскай гаспадаркі рэвалюцыі. Змест звароту — арганізаваць барышчы да высокай ураджай.

З свайго боку калгаснікі абавязаліся дабіцца з гектара па 28 цэнтнераў жыта, 30 цэнтнераў ячменю, 26 цэнтнераў яравой пшаніцы, 25 цэнтнераў аўса, 270 цэнтнераў бульбы, 6 цэнт. льнава-лаўна.

Сваё абавязальства яны выконваюць на справе, падмапоўваючы кантраванай работай па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

Калгаснікі запрасалі да сябе агронома раёнага зямельнага аддзела т. Пыляк Кора. Разам з ім летавыя абмешкавалі, якія ўгнаенні неабходна ўнесці на кожную культуру, чаго нехала ў гэбе. Уважліва асабіста існава кавака свайі зямлі. Кожны калгаснік прыяў ў гэтым махімуму актывнасці. Усе ўнесці і сваё прапалачы, падкавалі багаты пошты барышчы да высокай ураджай.

Іны прыялі да вываду, што на дзеі плошчы змага жыта неабходна павесці вясной мінеральную падкормку. Устанавілі нормы падкормкі: па палгасе цэнтнера суперфасфату і поўцятвора калійнай солі на гектар. Па прапалаче бригадзіра Явмелана калгаснікі прыяў рашыі вясной, як кроўк дамохне зямля, прапаравалі зямлю ў адзін сел.

Для яравых культур асобна выправавалі агратэхнічныя марамерствы. Янава шпаніа сеецца па буйнашчы, якое летас будзе добра ўгнаена, а з вясной ўнесена фасфарытнага мута. Агратэга, вясной па кожны гектар рассяляцца па ашю тоне фасфарыту і па ашю пошчю зямлі. Такая лоза ўперална гвядна будзе ўнесена пал ячменю, які сеецца па пашыяшчы — буйнашчы. Там, зце ячменю сеецца на іжычцы, кадуць па кожны гектар 150 ваоў гною і па 1 тоне фасфарытнай мукі. Пал ячменю, для якога пашыяшчына стужыць, ўгнаена шпаніашчына і іжычцы, уносіцца па ашю тоне фасфарытнай мукі. На кожны гектар пал буйнашчы 170 ваоў гною і па палкоўку па ашю пшчю калійнай солі. Лей

сеецца па ўгнаеных пашыяшчынах — іжычцы і буйнашчы. На кожны гектар уносіцца 2,5 цэнтнера суперфасфату, 5 цэнтнераў пошчу, 0,7 цэнтнера калійнай солі. Вясной тры разы будзе праваена падкормка ашчынай селітрай.

Аб гэтым калгаснікі запсалі ў свайі агратэхнічны план. Зараз запшчэцца ў лобова члена армееі, і ён адкажа, якое ўгнаенне і пал яву культуру будзю класіі вясной.

Па агратэхнічным гуртку, які рэгулярна прадуе ў калгасе, пачалі вылучаць правыі як і калі ўнесці ўгнаенне ў гэбе. Агратэхнічны гурток наахвотна ўсе калгаснікі. Прапалачы да вучобы вядка. Стаханавец калгаса аўдэляі ішчыягараы арганізавалі агратэхнічны.

Стаханавец калгаса Флот Новаіа ўзяў на сябе усю работу па падрыхтоўцы арудаў па пятавай сілы. Ён абмешкаў кожны хамут, пазнаў яго да канца. На базе Сельгаснаба не было пашыаў, Новаіа сам аўдэляў і разлабаў лямку для ралельных хамутаў.

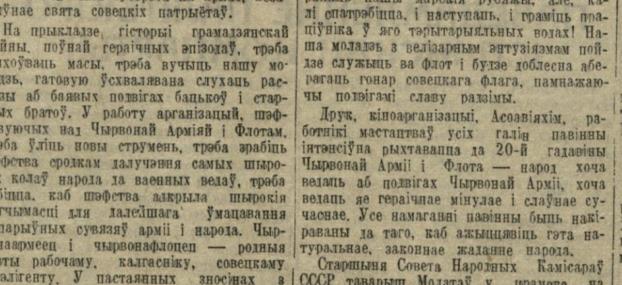
— Мы ўсе сапрабіаваем за высокай ураджай і ашчыаўнасцю, каб усё ў нас было ў спраўнасці. — кажа калгаснік Міносіаі.

І сапраўны, сапрабіаваем ахвотны ўсе члены калгаса. Нама таго калгасніка, які-б асабіта не ўзяў абавязальстваў і не амааўса-б да іх выхнаенне. У асноўе сацыялістычнага сапрабіавання — лобна высокага ураджай і ўгнаенне кошт прапалачы. Калі летас калгаснікі атрымаў на прапалаче па 7 кілаграмаў хлеба і 8 кілаграмаў бульбы, апрача ішчыных прадукаў і грошай, то ў 1938 годзе яны рашыі атрымаць 12 кілаграмаў хлеба, 15 кілаграмаў бульбы.

— Такі прапалачы і нас абавязкова будзе, за яго мы сапрабіаваем, — а упшчэна запшчэцца калгаснікі.

Пашч сацыялістычнага сапрабіавання забяспечана агратэхнічна-агратэхніцкая работа, якая добра пашыаена ў калгасе. Тут агітатар сістэматычна праводзіць гуртары з калгаснікамі, чытку газет. Кожны калгаснік добра разумее вялікае палчывы-гаспадарчае значэнне барышчы за высокай ураджай. Калгас імя Кірава сапрабіавае з суседнім калгасам «VI з'езд Саветаў», Янаўскага сельсавета.

А. ЛОСЬ.

Лухавіцкая кантраванна-насенная лабараторыя пачала праверку насення калгасоў па ўжоасці. К пачатку вяснавай сяўбы лабараторыя праверыць на ўжоасць насенне ў 90 калгасоў. На адыму: лабарантка Лухавіцкай кантраванна-насеннай лабараторыі тав. Мігунца В. Н. за праверкай насення. Фото Гнездо (ВСФ).

ЗА МАЦОЎ ВАЕМ ПАЛІТЫЧНУЮ АГІТАЦЫЮ

Больш тысячы агітатараў і давераных асоб, каля тысячы гурткоў рэгулярна прававала ў дні падрыхтоўкі да выбараў у Вархоўны Совет СССР па Мазыцкаму раёну. Агітатары штодзённа глыбока знаёмілі працоўных з гістарычным аду-кентам сталінскай мурасці — Сталінскай Калчывушчы. Вялікі пошты па расорвтанню палітычнай агітатцы ўзбят за першы выбараў. Зараз райком пашыа амапоўвае агітатараў для правядзеньня сістэматычнай агітатцынай работы на ўчастку. Па раёну ашчыа прадуе 806 агітатараў. Для іх складзена праграма, аператыўныя планы, вызначаны тэрміны для занятай гурткоў, падбірацца ала-вельная літаратура.

Многа выраста новых агітатараў. Стары токар завада «Чыравыя Кастрычнік» тав. Кілічанка значна выраса за час правядзеньня выбараў. Яго добра велькі прапалачы, як старага майстра, добра-сумяленнага работніка і таму ашчыаўна выбары членам акруговай выбарчай камісіі ча выбарах у Совет Саюза. Скопчыліся выбары, і прыяціна партыйная арганізацыя амапоўвала тав. Кілічанку агітатарам на ўчастку. Ён старанна прадуе ў сваім гуртку, каб ашчыаўна рэвалюцыяе заручэнне. У гуртку, якім ён кіруе, сістэматычна займацца 19 чалавек, ісе вывучаюць матэрыялы Сесіі Вархоўнага Совета СССР, рэгулярна ачыае за пашыяшчы Іваніа і Кіла.

Вялікую запшчэнасць да работы гурткоў прадуяюць калгаснікі і калчывыя, праца саахвотны кожнае слова агітатара пра даагнечныя краіны сацыялізма, пра работу Сесіі Вархоўнага Совета, пра палаче зааганіаў. У вясні Хо-мчы, Ліпаўскага сельсавета, пасля выбараў агітатары прапалачы ашчыаць.

У 1935 годзе Бешанковіцкі райком партыі атрымаў кампартыўны матэрыялы, якія абавязавалі кандыдата партыі тав. Огурцова ў пашч суваах са сваім братам, выключаным з партыі партыі ў 1935 годзе. Біро райкома партыі замест сур'езнага ўсеабакова палчыва да вырашэння пытанія аб палчывасці тав. Огурцова 10 кастрычніка 1935 года на сваім пасадкані выключыа яго з партыі партыі.

Рашэнне КНК тав. Огурцоў у маі 1936 года адынае ў ратах партыі. Прайшоў год і восем месяцаў, а ён ніяк не можа атрымаць свае партыйныя дакументы. Спачатку гэтаму перашкадавала ўравае партыі райкома партыі. Там яму заўвешы спакійным тонам адказвалі: зайціпа, каб ласка, праа некалькі тэа... Ш не пара, нарэшце, спыніць борака-тэжэйныя адносіны да кандыдата партыі тав. Огурцова?

Калі месіа ідуць тэлефонныя размовы паміж райкомом партыі і ўчотным аддэлам ЦК КП(С)У аб неахвотнасці прысылкі ішога бланка кандыдацкай карткі. А тым часам тав. Огурцоў безарэвалюцыйна абівае партыі райкома партыі. Там яму заўвешы спакійным тонам адказвалі: зайціпа, каб ласка, праа некалькі тэа... Ш не пара, нарэшце, спыніць борака-тэжэйныя адносіны да кандыдата партыі тав. Огурцова?

Пасля гэтага і пшчэнае абураччы боракаратызм. Райком пасылае запысы ў КНК, ашчыаўнае амазы і зноў пшчэ за-прыняты тт. Новаіаў Іван Іванавіа — лепшы стаханавец-шклядуў завада «Іжыч», Чугункоў Грыгорый — дырэктар во-ваўскаўскай школы, комсамольцы, які прававаў старшынёй ўчастковай выбарчай камісіі, Кукушка І. П. — заагачына бібліатэкі пры парткабінеце, лепшы агітатар. У члены партыі перавелі старшыня калгаса «Чыравы партызаны» тав. Фед-чанка.

Сход прапанаваў партыйнаму камітэту вучаа неадкладна арганізаваць глыбокае вывучэнне гістарычных рашэнняў Пленума Сталінскага Цэнтральнага Камітэта камуністы і рабочых уадула. Прапана-вана ў бліжэйшы час ліквідаваць неа-хвотнасць у палчывы-палчывыя работе, перагледзець справы рашчч выключаных з партыі, каб неадкладна рэвалюцыйнае чэсны камуністы, прыячывушы да адка-зачы канчывіаў, самастрахоўшчыкаў і кар'ерыстаў.

Сход прапанаваў партыйнаму камітэту вучаа неадкладна арганізаваць глыбокае вывучэнне гістарычных рашэнняў Пленума Сталінскага Цэнтральнага Камітэта камуністы і рабочых уадула. Прапана-вана ў бліжэйшы час ліквідаваць неа-хвотнасць у палчывы-палчывыя работе, перагледзець справы рашчч выключаных з партыі, каб неадкладна рэвалюцыйнае чэсны камуністы, прыячывушы да адка-зачы канчывіаў, самастрахоўшчыкаў і кар'ерыстаў.

Сход прапанаваў партыйнаму камітэту вучаа неадкладна арганізаваць глыбокае вывучэнне гістарычных рашэнняў Пленума Сталінскага Цэнтральнага Камітэта камуністы і рабочых уадула. Прапана-вана ў бліжэйшы час ліквідаваць неа-хвотнасць у палчывы-палчывыя работе, перагледзець справы рашчч выключаных з партыі, каб неадкладна рэвалюцыйнае чэсны камуністы, прыячывушы да адка-зачы канчывіаў, самастрахоўшчыкаў і кар'ерыстаў.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ (ХРОНІКА)

Дэпутат Вархоўнага Совета тав. Еўменава прынята ў кандыдаты партыі

ВЫХАЎ. Лепшы стаханавец прапалачы ашчыаўна і калгасоў раёна, актывісты выбарчай камісіі, ўстапуаюць у рады партыі Леніна — Сталіна. Дыамі Выхавіаў райком КП(С)У прыяў у кандыдаты партыі лепшую стаханавцу-лаўрку калгаса «Завет Іжыча», дэпутата Вархоўнага Совета СССР тав. Еўменава Суклету Сілаўну. За апошні месіа ў кандыдаты партыі прыняты тт. Новаіаў Іван Іванавіа — лепшы стаханавец-шклядуў завада «Іжыч», Чугункоў Грыгорый — дырэктар во-ваўскаўскай школы, комсамольцы, які прававаў старшынёй ўчастковай выбарчай камісіі, Кукушка І. П. — заагачына бібліатэкі пры парткабінеце, лепшы агітатар. У члены партыі перавелі старшыня калгаса «Чыравы партызаны» тав. Фед-чанка.

Глыбока вучаюць рашэнні Пленума

25 і 26 студзеня на сходзе партыйнай арганізацыі менскага чыгуначнага вузла камуітэты глыбока вучаючы дакументы сталінскай мурасці — рашэнні Студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б).

Выстуаўшыя ў спрочках таварышы адзначалі, што ў партыйнай арганізацыі чыгуначнага вузла мелі месца факты абур-валася, бяздушных адносінаў да вырашэння партыйнасці асобных камуністаў. Былы сакратар парткома ст. Барысаў Шапалаў прыяў правакацыйны метал кампартэ-цыі чэсны членаў і кандыдатаў партыі. Ён часта заапрашаў камуністаў ашчыі ў стацыянах і буфет і разам з ім вышчыі па 100 грам. Потым гэты-ж факт пера-твараў у прадект абмеркавання парткоме аб сам Шапалаваў дакладваў на парткоме аб п'янах, бгавым разлажэнні, і чэсных камуністаў выключалі з партыі.

Дзесяцідзённыя курсы агітатараў

МАГІЛЁ. Пры гарэме партыі 28 студзеня распалачы сваю работу дзесяцідзённыя курсы агітатараў. На іх прыячывуць 120 чалавек партыйнага актыва. Праграма прадуцельнаа вучэнне наступных тэм: рашчч студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б), матэрыялаў работы Першай Сесіі

Актыўныя комсамольцы ўстапуаюць у партыю

ВІЦБСК. Партыйная арганізацыя фашыі «Сіаг ілустрыацыяны» прыяла ў кандыдаты партыі актывнаа агітатары на выбарчым участку, лепшага стаханавца комсамольца тав. Саваніа. Кандыдат партыі майстар тав. Бермелі выласта прававаў агітатарам на ўчастку ў дні падрыхтоўкі да выбараў у Вархоў-

СУСТРЭЧА ДЭПУТАТАЎ З КАЛГАСНІКАМІ

МАГІЛЁ. (Нар. «Звязды»). У зале гарадскога вёно 29 студзеня адбыўся агульна-раёны мійны стаханавіаў калчываных палч, прывесчаны сустрачы з дэпутатамі Вархоўнага Совета СССР тт. І. І. Масленічаным і А. І. Івановым. Калгаснікі радасна віталі выбарніцаў народа. Удзельнікі мійныа з ашчыаўна увагай саслухі даклад тав. Масленікава аб рабоце Сесіі Вархоўнага Совета СССР, аб прыячывіх ён рашчч, аб хвалючых сустрачч дэпутатаў з правадзіром народаў таварышам Сталіным і яго слаўнымі сара-тнікамі.

Пры кожным ўпамінанні імені таварыша Сталіна, зала гримела бурнымі авацыямі. Выступіўшы зтым калчывіаў Іванукоў, а калгаса «Комінтэрн», і работнік МТС тав. Севасціану і інш. ад імя выбар-шчыкаў выказалі сваю задавальнасць вышчымаі работы Сесіі Вархоўнага Совета, сваю гарачую любоў да большавіцкай партыі, да таварыша Сталіна. Сабраўшыся аднадушна пад штуршыня авачыі паслалі прыячывушчы тэлеграму вядкаш Сталіну.

ПРА АРМІЮ ЧЫРВОНУЮ, ЛЮБІМУЮ І РОДНУЮ ПЕСНІ СПЯВАЕ НАРОД

У часях РСЧА і Ваенна-Марскога Флота шырока разгарнулася падрыхтоўка да святавання 20-й гадавіны Чырвонай Арміі і Флота. Бацькі ўключылі ў сацыялістычнае выхаванне на лепшую спадчыну гадавіны. На здымку: бацькі П-скай часткі — выдатнікі баявой і палітычнай вучобы на тактычных занятках.

СТОЙ, СЫНОЧАК, ПІЛЬНА НА МЯЖЫ!

Даражэнькі, русакудры мой
Малады сыночак асназоры,
На граніцы за Амур-ракой
Ты стаіш з вінтоўкаю сваёю
І руку трымаеш ля загвора.

За плямі цвіце твая зямля
І жыве спакойна і ішчасліва,
А яе, як сонейка, з Крэмяля
Аглядае правядыр рупліва.

Яна росціць самы лепшы плод,
Бо набралка да маладосці...
Мы цяпер мацеем з года ў год
І квіцеём у чудаўным росце.

Працаваць вясёла стала нам
На плях раздольных грамадзі...
І, як нашым дзецям і сынам,
Нам жыццё смеецца маладос.

Ветляя і дружная сям'я
Умее працаваць і вяселіцца

Тут другая маладосць мая,
Як нявеста ў новенькай святліцы:

У гірляндах красак лесавых,
У вінках вясёлкавых прыбраных!
У крыніцах чыстых вод жылых,
Як ажыўшы ландышак, скупана.

Ці зірну на зоры, ці на ўсход...
Па якой дарозе не пайду я —
Паважае даросе мяне народ,
Зазывае ў госці і частуе.

Дык — глядзі-ж па маці не тужы,
А, каб мелі мы заўсёды ішчасце —
Стой, сыночак, пільна на мяжы,
Сцеражы спакой радзімы нашай!

Бо аб нас заўсёды — удзень і ўноч —
Бацька — Сталін шчодро клапаціцца.
І Ежой і Варашылаў воч
Не спускаюць з нашае граніцы.

МАГІЛЁВ. МІХ. МАРОЗАУ.

ВАРАШЫЛАВУ

Рад за радам ідзе пахота,
Міцна танкі грозныя лавай.
Гэта наша ішчасце, сіла,
Варашылаў, твая слава.

Бараніць краіну нашу
Рад з нас кожны ў страй гатым,
Як палкіца родны маршал —
Допушч нам у Советы.

Мы ішчэмі сям'ю ў строі
І вясёлмы, як піколкі,
Варашылаў наш, з табой
Будзем жыць мы ўсе ў пакоі.

Апасаны бетовам,
Мы вясёлмы, як піколкі,
І не быць у паках, разгонах
Нашых, панскіх болей копам.

Крок за крокам ідзе пахота,
Міцна танкі грозныя лавай.
Радзіма, народам зноў
Родны маршал, наша слава.

Калі траба, усе пазнаюць
Наш напое і нашу сілу,
З намі будзем у пакозе,
Любы маршал Варашылаў.

С. ПЯТРОВ. Вл. НАВАСЕЛЬСКИ.

ЕХАЛІ БАЙЦЫ...

Спіхна раха баявота грому,
Дубіноў трымаючы гул заціх.
Па дароце ехалі дамоў,
З боем саўвонных ехалі байцы.

І вясёла слава над рамамі
Баловы сілаў наўпадоб.
Правяджалі топкімі брадамі,
Успаміналі баявы галоды.

Правяджалі сінімі брадамі,
Правяджалі подем ля леска,
І сям'ю радзіма маладая
Вышла рана-раным сустракаць.

І сам Ленін велькі і шырока
Ачымі ім дзверы ў Крэмялі.
Гаварыў: Папер — за перастройку
Вамі абаронены зямлі!

Вам дарога ў нетры тайгавыя,
На Памір советскі, на Данбас.
Ды глядзіце-ж, коні баявыя,
Не пускайце ў поле на ўсёе час.

Ворагчы палкі траба берагчы,
Край палкі траба берагчы,
Пост не кідаць,
А ні днём лішчывым,
А ні ў цемь будзённыме начы.

РАГАЧОУ. Вл. НАВАСЕЛЬСКИ.

ЧАСТУШКІ ПРА ЧЫРВОНУЮ АРМІЮ І ЯЕ ВЕРНАГА ПРАВАДЦА К. Е. ВАРАШЫЛАВА

Мы працуем дружна,
Праца ў нас любіма,
Правяданне табе шчасце,
Таварыш Варашылаў.
Есть нам што абараняць
І хапае сілы;
Палкаводзец бонь выдатны
Маршал Варашылаў.
(Занісана ў Барыскім раёне).

Запівала іграшкі,
Завіла і сівка,
Мы ў краіне сваёй
Зажылі ішчасліва.
Маем танкі, маем пушкі
Маем чым фашыстаў біць...
Як ударыць з самалётаў,
Дык паветра задыжым.
Мы зямлі чужой не хочам
І сваёй не аддадзім.
За сваю маці-радыму
Усе гарою пастаім.
(Занісана ў Рэчыцкім раёне).

Трактарыст і камбайнерка
Пара проста дзіва, —
З Міхасём жыць будзем век ім
Радасна, ішчасліва.
А калі гарніст зайграе
Зноў вайны трывогу,
Я пайду за край любімы
З Міхасём у ногу.
Сябра з трактара — у танкі ён,
Буду з ім я радыя,
Буду біць а з вуліцэта
На фашыстскіх гадах.
Калі траба — павядае нэс
Маршал Варашылаў.

Усе наша вялікая сацыялістычная радзіма, усе ішчаслівыя народы нясыянага СССР рыхтуюцца да 20-й гадавіны слаўнай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота.
Советскі народ горача любіць сваю Рабоча-Сялянскую Чырвоную Армію, свой Ваенна-Марскі Флот, арганізатара і кіраўніка Чырвонай Арміі мудрага генія чалавецтва — вялікага Сталіна, народ любіць легендарнага камандарма, жалезнага нарком абароны першага маршала краіны Совету Іліянта Ефрэмавіча Варашылава. Советскі народ пад кіраўніцтвам большавіцкай партыі будзе і надалей прыкладаць усе сілы для таго, каб наша Чырвоная Армія была яшчэ больш магутнай, каб яна ў любы момант, пры любых абставінах змагла зашчыць ворага на той тэрыторыі, адкуль ён пасее насіцца на нашу мірную краіну.
Беларускі народ, як і ўсе народы СССР, у сваіх песнях і сказах славіць сваю горача любімую Чырвоную Армію. Любоўю і адданасцю да Чырвонай Арміі, да яе правадцы К. Е. Варашылава гучаць творы, друкуемыя сёння на літаратурнай старонцы «Звязды».

У АДНУ НОЧ (АПАВЯДАННЕ)

Было дванаццаць гадзін рані, калі Пятроў заступіў на пост. Ноч спаткала вартвога сваёй таямнічай цішыняй. З захаду дуў халодны вецер, прапываючы наскрозь усё цела. А дзямінаста і наладжывага ветру скрыпелі дрэвы: яны то раскідваліся, кранаючыся галінамі адна другога, то спыналіся і шумелі прыглушана, трываючы. Чорныя хмары ўсё больш і больш заганялі небасхіл. Там далёка, дзе відзелася блытна-жоўтая паласа электрычных агню горада, прахвотары развалілі чорны зорак ночы. Яркія праменні, скрызжываючыся, шарылі чорнае неба, быццам хвацці прарывалі густыя, нізкі пільвучыя хмары. Насоўвалася навальніца.

Пайшоў дождж...
Па цэлу Пятрова прабеглі ні то ад дажджу, ні то ад наладжывага думак дрыжэжкі. Ён велькі, што навальніца дае магчымасць ворагу перахвотары і басушына паліцыя да паста. Шмат чуж Пятроў ад камандзіраў і ад сваіх таварышаў аб тым, як вораг, маючыся, іменна ў такое назвор'е, нападае на пасты.

Дождж ішоў і за кожным грамавым ударам умяняўся ўсё больш і больш.
Як ні стараўся Пятроў услухацца і разглядзець пему ночы, усё-ж яму не ўдавалася: грамавы трэск і шум пралівога дажджу перахвацвалі тэмаму. Ён, моцна сінасуўны ў руках вінтоўку, яшчэ больш настражыў свой сэрца і зрок, углядаючыся ў ноч, але апрох рэчыва, які зблягаў ад блыскач маланкі, убацькі шчога не мог.

Чамусьці іменна ў гэты час яму ўспомніўся Данбас, роўная шахта, таварышы на рабоце. Паўстаў і ў паміні апошняй дні работы. Гэта было шпест месцаў таму назва, а зямля, што было толькі ўчора.

Завалася. Ён чужо тужы шахт, скрып ваганяць, глухі стуж зобонных малаткоў. Як жыць, вярне перад яго вачыма сапраўды камасольскага камітэта шахты. Ён стаіць шырокімі чары, чорны, са зваротным мускулістымі рукамі і як талы, паўтоа назва, умякшана шчырай маладой усмешкай. Гэта ён выхавалі дзесяці выхаваных стыхануцаў, якія творыць сапраўдныя пуды. Учора толькі чытаў Пятроў ў гэтым аб лінным такім стыхануцаў сваёй шахты, Вані Міронічышка. Гэты былі прагульшчыкі і лопы, які глядзюў на ўсё абялява, стаў перадавым стыхануцаў не толькі сваёй шахты, а і ўсёго раёна.

Ад успамінаў і думак было прыемна і радасна, хвацелася спываць і смаяцца вясёла і шчыра. Пятроў умянуў поўнымі грудзямі чыстае начное паветра. Успаміны прайшлі. Думка аб тым, што ён на пасту, дрымаўшала быць настражаным і ўважлівым.

Ён зноў праслухаўся. Дождж паволь сціхнуў і толькі далёкі, глухі трэск грому напамінаў аб вядоўна прапывітым вальмімі ліўні. Пятроў вышаў з бумі і прайшоў да протавай агарожы складоў. Ноч павяла на яго спакойным халодкам, дзесьці ў глыбокі лесу затрапчала сухая галіна і карынула напалатоўна варапа. Пятроў аглянуўся. Наўгола было ціха і спакойна. Ён зноў замагаў поўнаважы і ўпаўне на вартавой бумі. Пад нагамі лезь прыемна блыскач маланкі і валькія ружавікі. Пятроў памалюў алыной ружавікі напоўны шпестелі і выправіў застыўшыя плечы.

Недалёка яшчэ раз трыснула сухая галіна, трыснула, і зноў стала ціха. Пятроў быстра прыхвотыўся да тоўстай сасны і настражыўся. Праз мінуць трэск паўтарыўся блыжэй і лясей.

— Як блытам хтосьці ідзе. — мільгнула думка. Ён хвацці крывіць, але адроз-ж стрываў сабе. «Траба пачакаць: можа гэта толькі пачулася».

— Так, траба пачакаць! — паўтарыла нейкае ўмянуцае пачуццё, а рука механічна сцягнула па халоднай сталі і ўпаўне на дзгя на ружавіку заваора. Пятроў прыстаўшыся чакаў.

На момант чамусьці стала лужына ў дэкай шынаў, а руці нібы прывісла да вольтоўкі. Пятроў, прыслухоўваючыся і ўглядаючыся ў чорныя сілуэты дрэў, чакаў. Ён быў гатовы ў любую мінуць сустрэць кожнага, хто толькі ўздумал напрохваным гомкам аглянуць за яго.

Чакаць прышлася надоўга.

Поза, чыкаючы і пастуваючы на рэйках, паволь кравіць. За амын прабылі стаячыяны пабудовы, горад, вёскі, прабягаў агляньні салы.

Сяргей БРЫЖАНЬ — нурсант МВУ імя М. І. Калініна.

Будзе жыць у сэрцы
Палкім вясні
Наш народам любімым
Варашылаў Клім.
Будуць пелла песні
Вечна пяснярам!
І складацца казкі
У лясей аб тым,
Як луганскі слесар
Храбры Варашылаў
На пацоў-буржуаў
Вёў свае палкі.
І адабыў у бойках
Шчасце для краіны,
Дзе жыла вядола
Палтыя які.

І не знікне слава
Ваявы пахоў
І героічскі боек
Клімавых палкоў.
Будуць жыць зб'ебды
У паміні народах
Дні, у якія білі
Ворагаў-пацоў.
А калі пасмее
Вораг сунуць рыла,
Каб радзіму нашу
Кроўю зноў заліць,
Маршал наш бесстрашны,
Маршал Варашылаў
Вараніць радзіму
Першы пяснярыць.
Слова пра нарома,
Менск.

Мужнага маршала
І яго атралы
Ідзе на цылы свет;
Мы-ж яго з валькія
Радасно, папанай
Сваім лупатам
Выбралі ў Совет.
Аб наркоме слаўным,
Храбрым ваяводе
Будуць гучна пелла
Песні з года ў год,
Бо яшчэ ў сене
Ні ў амын стогоды
Палкаводцаў гаткіх
Знаць не зноў народ.
Г. НЕВАДОМСКИ.
Орша.

Гушчу пемнаты,
Пільва агляда,
Дрэвы і мушкі,
З-за кустоў маўкыва
Лесу частакол.
Дрэме ноч густая,
Стыне ў лесе ціха,
Жоўтымі лясамі
Восень паласціць.
З хмар на небе зорка
Свету не прадае...
У вачынам лозоры
Малады боек
Зоркам прывазае

Служыла застыў,
Лучы лязг загвора
Разбузліў куцы,
І халодным вокам
Дыверсанту ў твар
Глянула вінтоўка,
Затаўшы ўдар...
Задзірша ранак
Мучыла цяжкімі...
І міжкі адана
Спералае чыстот.
М. ВЯДОМСКИ.
Заслаўль.

Палітычныя і баявыя вучоба чырвонаармейцаў. На здымку: чырвонаармейцы П-скай часткі тт. Шыпунін і Іванюк наглядваюць за прасоўваннем «прапывініка».

АРОЛ І ЛІСІЦА

Арол, падняўшыся пад хмары,
Кружыўся, аглядаў прастор,
Пад ім цягнуліся хрысты высокіх
гор.

Лясю і ніў бязмежныя абшары.
Арол задумаў на зямлю спусціцца.
Спускаяцца, а на зямлі сядзіць
лісіца.

Глядзць лісіца на арла,
Сама дрыжыць ад страху
Ніколі ёй такога жаху
Нанесці птушка не магла.

«З варонай мена не страшна
зачапціца,
Ці куранё на сметніку ўкрасці,
Але ў кіпці да арла паласці,
Дык можна і самай жыцця
пазбыцца».

Такую думку ў галаве лісіца мела.
Адышла ад арла яна дзі села.
«Паслухай кум! — яна сказала, —
Цібе суседям я лічу,

паліцеўшы,
А лятаць ён пачаў з часу ў час,
За ўсіх вышэй і далейчэй,
Запісана Л. СПІРЬДОВІЧАМ.

З табой размову мець хачу.
Цябе ад рання тут чакала,
Заўважыла, кумок мой мілы,
Асілкам ты зрабіўся скорам...
Над сухазем'ем і над морам
Цябе насіць пачалі крылі.
Тябе зайдрожу моцна я.
Перад табой я не ўстою,
Каб мела сілу я тваю,
Каб лоўкасьць мне ўся твая,
Я ўсёе свет перавярнула-б.
Арол махнуў магутнымі крыламі
«Хоч ад мяне з сваім намерам!
Прод дымшы ты кітрым зверам,
Але краці, — дык зарасце твая
магіла палыном».

Такі лісіцы даў арол адказ.
Лісіца адышла, як мыла з'еўшы.
Арол, над зямным шарам
праляцеўшы,
Палёты прадаўжае з часу ў час.
А лятаць ён пачаў з усіх шыбчэй,
За ўсіх вышэй і далейчэй,
Запісана Л. СПІРЬДОВІЧАМ.

БУДУ ПЕРШЫМ У БАІ

Маці, дай пале я моцна палпаваю,
Можаш быць ты гордай, маці, за мяне:
Я пайду ў нашу армію радзіму,
І пайду, і радзёць сэрца ўскалыхне.

Мне народ вядлі свой спакой даверыў,
Хутка ён даручыць зброю мне сваю.
Пелька, маці, радзёць, маю радзёць
змерыць,
Нічым нельга змерыць палкы маю.

Ты палпауй толькі: я іду, каб волята
Ты магла, матуля, жыць і працаваць.
Буду я армейцам зоркім, буду звольным
Ворага лобна ўсюды палпаваць.

Зоркаю чырвонай я клянусь, матуля, —
Буду я заўсёды першым у страю.
Тыя старасць, маці, маладосць сваю я,
Калі будзе траба — жыццём астаю.

Кліч хай толькі: кіне Клім любімым
маршал,
Умянуць хай Сталін мудраю рукою —
За нароч, матуля, і за жыццё наша
Першы ў бой памучыцца сын любімы твой.

Ну, да палачыня, роўная матуля,
Лай на страстанне ружавіку тваю.
Мне не страшан вораг, мне не страшан
на вуля.
Заўжым буду першым, маці, я ў бою.
Пётр ШУРЛАНОУ.

МЕНСК. А. БУЗА.

РАЗВІТАЛЬНАЯ ПЕСНЯ

Палыць туманы вал за валам.
Завячэ шуміць сеняжыць...
І табе чамадін спававала
І пайду на ваявад праважаць.

Іх падлідзе пяснік да перона,
Пакажуць і скажам: «бывай!»
Памучыцца вагон за нагонам,
Ды схаваніцца хутка за тай.

Добра колы выступіць будуць,
Ляжа дым на ўзгоркі, па лут.
І піколкі пабе не забудуць,
Дарагі мой таварыш і друг.

Толькі ты будзеш аважным і смелым.
На граніцы, як лепшы патруль,
Сунуць ворагаў! — шпілька белых
Не шпалуй палых меткіх вуль.

А як вораг вайну ўзіме,
Устрыжыць горамаці дзаль —
У рашучы баях за радзіму,
Калі траба — жыццё аддай.

Ранак сярэбрам гарніць... За ракою
Палыхаюць і тухнуць палы.
Развітаюся, дружа, з табой.
Як палыцца к ваявалу цягнік.

МЕНСК. А. БУЗА.

ЦЭЛЫМІ ВЯКАМІ БУДЗЕ ЖЫЦЬ СПЯВАЮЧЫ

Будзе жыць у сэрцы
Палкім вясні
Наш народам любімым
Варашылаў Клім.
Будуць пелла песні
Вечна пяснярам!
І складацца казкі
У лясей аб тым,
Як луганскі слесар
Храбры Варашылаў
На пацоў-буржуаў
Вёў свае палкі.
І адабыў у бойках
Шчасце для краіны,
Дзе жыла вядола
Палтыя які.

І не знікне слава
Ваявы пахоў
І героічскі боек
Клімавых палкоў.
Будуць жыць зб'ебды
У паміні народах
Дні, у якія білі
Ворагаў-пацоў.
А калі пасмее
Вораг сунуць рыла,
Каб радзіму нашу
Кроўю зноў заліць,
Маршал наш бесстрашны,
Маршал Варашылаў
Вараніць радзіму
Першы пяснярыць.
Слова пра нарома,
Менск.

Мужнага маршала
І яго атралы
Ідзе на цылы свет;
Мы-ж яго з валькія
Радасно, папанай
Сваім лупатам
Выбралі ў Совет.
Аб наркоме слаўным,
Храбрым ваяводе
Будуць гучна пелла
Песні з года ў год,
Бо яшчэ ў сене
Ні ў амын стогоды
Палкаводцаў гаткіх
Знаць не зноў народ.
Г. НЕВАДОМСКИ.
Орша.

У ДАЗОРЫ

Гушчу пемнаты,
Пільва агляда,
Дрэвы і мушкі,
З-за кустоў маўкыва
Лесу частакол.
Дрэме ноч густая,
Стыне ў лесе ціха,
Жоўтымі лясамі
Восень паласціць.
З хмар на небе зорка
Свету не прадае...
У вачынам лозоры
Малады боек
Зоркам прывазае

Служыла застыў,
Лучы лязг загвора
Разбузліў куцы,
І халодным вокам
Дыверсанту ў твар
Глянула вінтоўка,
Затаўшы ўдар...
Задзірша ранак
Мучыла цяжкімі...
І міжкі адана
Спералае чыстот.
М. ВЯДОМСКИ.
Заслаўль.

Курсанты Менскага ваеннага вучылішча імя М. І. Калініна на занятках па тэаграфіі. Фото Л. Мазаева (ВФФ).

У СОВЕЦЕ ЛІГІ НАЦІЙ

ДЕКЛАРАЦІЇ ДЗЯРЖАУ—ЧЛЕНАУ ЛІГІ

ЖЕНЕВА, 28 студзеня. (БЕЛТА). Учора вечарам на пасяджанні Совеці Лігі націй першым выступіў англійскі міністр замежных спраў Іан. Ён заявіў, што англійскі ўрад астаецца верным членам і членам Лігі націй, не гледзячы на тое, што зараз Ліга, магчымаці якой абмежаванай, не ў стане выканаць усе функцыі, для якіх яна была створана. Неабходна, — прадаўжаў Іан, — захаваць усё тое, што астаецца, бо Ліга ўсё яшчэ з'яўляецца найбольшай зброяй міжнароднага супрацоўніцтва.

У заключэнне Іан асудзіў спробы ператварыць Лігу ў зброю той або іншай ідэалогіі, «бо адзіная яе ідэалогія — гэта мір і міжнароднае супрацоўніцтва».

Такім чынам Іан пайшоў пасустрасць тав. Літвінава, які, пз думцы англійскага ўрада, баіцца «прамернага» прымянення прынцыпаў статута Лігі.

Французскі міністр замежных спраў Дэльбос пакарэспіў вернасьць Францыі Лізе нацыі.

Звяртаючыся да тых, хто сумняваецца ў магчымасцях Лігі націй, Дэльбос заявіў, што «нацыі, прадстаўленыя ў Женева, прадстаўляюць сабой, калі гэтага пажадаюць, матэрыяльную і маральную сілу, даўка пераўзыходзячую ўсяму іншаму». У заключэнне Дэльбос адзначыў, што арганізацыя і захаванне усеагульнага міру можна толькі шляхам ажыццяўлення Лігі.

Пасля Дэльбоса выступіў тав. М. М. Літвінаў, выслушаны з глыбокай увагай. (Прамова тав. Літвінава змешчана ў «Звяздзе» ад 29 студзеня).

Затым выступіў першы дэлегат Кітая Белінтон Ку, які падкрэсліў глыбіню назваўня аўтарытэта Лігі, у выніку яе абязбечэння. Калі самі дзяржавы, якія ўваходзяць у Лігу, не прымаюць усур'я свае абавязкі, вынікаючыя з статута, то як яны могуць патрабаваць ад іншых дзяржаў, якія не ўваходзяць у Лігу, каб яны

былі старанна выконвалі дзаворы і ацучвалі-б некаторыя стрымліваючы ўплыў Лігі?

Ва ўсім свеце, — заявіў Белінтон Ку, — сотні мільянаў міралюбівых людзей спадзяюцца, што Ліга напай зробіць тое, што можа, для выратавання зямнага шара ад жахаў вайны.

Перайшоўшы да японска-кітайскай вайны, Белінтон Ку адзначыў, што прадстаўнікі звыш 50 краін пацвердзілі адказнасць японскага агрэсара за вайну. Не гледзячы на гэта, па-ранейшаму прадаўжаецца бязлітаснае знішчэнне тысяч людзей, знішчэнне каласальных багачстваў матэрыяльных і культурных. Калі Ліга спасце перад крытыкай сваіх ворагаў і астаецца залаволенай ідэямі становішчам бяздзейнасці або празівае гатоўнасць вытупіць з свайго статута самыя жыццёвыя яго пункты, разлічаны на абарону міру, тады Лігі націй будучы лічаныя.

Некаторыя вопыты нагадальнікі заявілі, што гэтым выступленнем СССР адраў заяўіў перапа, падабаюча яму месца на часе імяціўнай большасці Совеці Лігі, выступіваючы за захаванне і ўмацаванне Лігі націй.

ЛОНДАН, 28 студзеня. (БЕЛТА). Карэспандэнт ліберальнай газеты «Манчэстэр гарльяд», закранаючы выступленне тав. Літвінава на сесіі Совеці Лігі націй, адзначае, што на пасяджанні Сесіі «як звычайна, самым пісьмым і радасным выступленнем была прамова Літвінава». Што датычыць выступлення польскага міністра замежных спраў Бека, — дазва карэспандэнт, — то яно зробіла сумнае ўражанне і, відавочна, сяс гэтага выступлення звольца да тго, што польскі ўрад будзе прадаўжаць «рабіць тое, што яму падабаецца, не лічычыся з міжнароднымі абавязкамі».

ЖЕНЕВА, 28 студзеня. (БЕЛТА). Сёння адбылася гутарка паміж кіраўнікамі савецкай, англійскай, французскай і кітайскай дэлегацыі на Сесіі Совеці Лігі націй.

ВОДГУКІ НА ПРАМОВУ

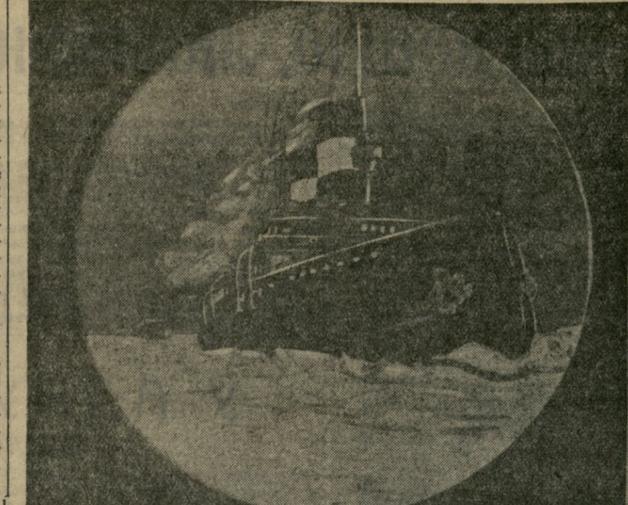
тав. ЛІТВІНАВА

ВЕНА, 28 студзеня. (БЕЛТА). Друкі удалае вялікую ўвагу прамове тав. Літвінава на 100-й Сесіі Лігі націй. Газеты асабліва падкрэслююць заяву тав. Літвінава аб неабходнасці арганізацыі супраціўлення агрэсіі, а таксама аб абароне незалежнасці тэрыторыі і палітычнай незалежнасці ўсіх дзяржаў. Газета «Нойс» віпер тагавата піша: «Літвінаў заявіў, што ідэалогія Лігі націй з'яўляецца ўзаемная павага прамой усіх дзяржаў». «Вінер таг» публікуе паведамленне пад загалоўкам: «Літвінаў заявіў: Ліга націй павінна абараняць мір».

ЖЕНЕВА, 28 студзеня. (БЕЛТА). Выступленне тав. Літвінава зробіла ў колах Лігі націй вельмінае ўражанне. Яно кваліфіцыруе як смелае, прамое і бязлітасна-прадзівае асвятленне сапраўднага становішча рэчў. Усе друкаваныя аэземпліары прамовы, паступіўшы ў зал прэсы, былі ў момант разабраныя.

Некаторыя вопыты нагадальнікі заявілі, што гэтым выступленнем СССР адраў заяўіў перапа, падабаюча яму месца на часе імяціўнай большасці Совеці Лігі, выступіваючы за захаванне і ўмацаванне Лігі націй.

ЛОНДАН, 28 студзеня. (БЕЛТА). Карэспандэнт ліберальнай газеты «Манчэстэр гарльяд», закранаючы выступленне тав. Літвінава на сесіі Совеці Лігі націй, адзначае, што на пасяджанні Сесіі «як звычайна, самым пісьмым і радасным выступленнем была прамова Літвінава». Што датычыць выступлення польскага міністра замежных спраў Бека, — дазва карэспандэнт, — то яно зробіла сумнае ўражанне і, відавочна, сяс гэтага выступлення звольца да тго, што польскі ўрад будзе прадаўжаць «рабіць тое, што яму падабаецца, не лічычыся з міжнароднымі абавязкамі».

У клубе маракоў імя М. В. Фрунзе ў г. Архангельску прадуе мастаці гурток, які пад кіраўніцтвам мастака М. Е. Еудакімавай абрабў рад мастацкіх вышывак для ўпрыгожвання клуба. На здымку: «Караван суднаў у моры Лапцевых» — адна з карці, вышытых шэфкам для ўпрыгожвання клуба маракоў. Фото С. Курьылава (СФ).

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

ПАРТЫЗАНСКІ РУХ

ШАНХАЙ, 27 студзеня. (БЕЛТА). Развіццё партызанскага руху ў раёнах, занятых японцамі на поўдзень ад ракі Янцзы, усё больш затрудняе дзейнасць японскіх войск. Газета «Веньчэю» паведамае, што кітайскія партызанскія атрады колькасцю ў 8 тыс. чалавек занялі горад Ісін (на захаднім беразе возера Тайху). У сувязі з гэтым больш 10 тысяч японскіх салдат, прыбыўшых паўдзень у Шанхай з Ханьчжоу для барацьбы з партызанскім рухам, былі перакінуты ў раён Ісін. Апрача таго на лініі Сучжоу — Янсінь знаходзіцца адна брыгада пяхоты, накіраваная японскі камандаваннем для барацьбы з кітайскімі партызанамі.

ЗНИШЧЭНЫ 32 ЯПОНСКІЯ САМАЛЁТЫ

ХАНЬЧЖОУ, 27 студзеня. (БЕЛТА). Афіцыйна паведамаецца, што 26 студзеня ў часе паветранай бамбарыроўкі японскага аэрадрома ў Нанкіне кітайскія авіяцыйныя бійшчыны 32 японскія самалёты. Забіта некалькі японскіх лётчыкаў. Нечаканая бамбарыроўка пачалася з вялікай вышыні ў той час, калі японскія самалёты рыхтаваліся вылцець з аэрадрома.

Другая кітайская эскадрыя бамбарыроўка японскія пазіцыі ў раёне Уху.

ПРАТЭСТ ЗША ЯПОНСКАМУ ўРАДУ

ВАШЫНГТОН, 28 студзеня. (БЕЛТА). Дзяржаўны дэпартамент (міністраства замежных спраў) ЗША апублікаваў паведамленне, у якім таворыцца, што 17 студзеня ўрад ЗША звярнуўся да японскага ўрада з нотай, у якой звярнуўся абавязку ўрагу на тое, што ў часе нядаўніх ваенных аперацыяў у Нанкіне, Ханьчжоу і іншых пунктах японскія войскі не раз уварываліся ў дэмы амерыканскіх грамадзян, незаконна адбіраў належачую ім уласнасць і рабілі розныя іншыя бесчынствы. Урад ЗША, падкрэсліваючы уср сур'ёзнасьць падобных інцыдэнтаў, выказвае самы энергічны пратэст ўраду Японіі.

Пасля ўручэння гэтай ноты, міністр замежных спраў Японіі Кірата паведаміў паслу ЗША Гру, што японскімі войскамі, якія знаходзіцца ў Кітаі, строга загадана

ПА ПОВАДУ ІТАЛЬЯНСКАГА ўРАДАВАГА ПАВЕДАМЛЕННЯ

З пайнарваных крыніц ТАСС атрымаў наступнае паведамленне: Апублікаванае імямі ў Рыме італьянскае ўрадавае паведамленне па паводу пастановы СНК СССР ад 14 студзеня г.г. аб плацдаж італьянскіх фірмаў і ўстаноў, паказваючы ў адваротным святле прычыны выдання гэтай пастановы, аблішч маўчаннем самае глаўное: факты самавольнага набыцтва італьянскім марскім вельмаствам і адной з італьянскіх фірмаў сум, належачых савецкім арганізацыям за пастаўлення ў Італію савецкіх тавараў. Указанае італьянскае паведамленне, не саромячыся ў сваіх прыёмах у адносінах грамадскай думкі, прабуе раскруціць выданне пастановы СНК Саюза ССР ад 14 студзеня зусім несур'ёзным сьвяржэннем, што СССР бышам-бы вінен Італіі ў гэтым годзе «жэсіці мільянаў», не ўказваючы нават, што гэта за «жэсіці мільянаў».

«На самай-жа справе агульная запавястанасць СССР Італіі складала ў гэтым годзе ўсяго толькі каля 185 тыс. фунтаў стэрлінгаў. Няма неабходнасці тлумачыць, што такая оуза прадстаўляе мізэрную частку плацдажу, які СССР рэгулярна і спеацыяна робіць па сваім гантлі з усімі іншымі краінамі, каротна выконваючымі свае абавязкавыствы ў адносінах да савецкіх арганізацыяў.

Зусім відавочна, што ўказанае італьянскае паведамленне праследуе мэту прыкрыць факты свавольных, незаконных зьстрымак з боку некаторых італьянскіх устаноў і фірмаў плацдажу па раду гантлэвых аперацыяў з савецкімі арганізацыямі.

Дзе было знаходзіцца крыга, на якой размешчана станцыя «Паўночны полюс», у той дзень, калі пачынаўся аперацыя па знішчэнні яе людзей, сказаць пажка. Магчыма, яна была дзейна ў гэты момант, пажка востравам Ян-Майен і Грэнландыяй на шыраце 70—72 градусаў.

У першую чаргу мы, вядома, вывесем агульну лютэй і навуковыя матэрыялы. Мы пастараемся таксама, паклоны да звольні час, забарць частку абсталявання станцыі, акая, несумнянна, уаўляе вялікую музейную каштоўнасць.

Вядомачы вылетчы стан групы Панапіна і яе вытрымаць, мы не будзем фарсываць аперацыю па знішчэнні з крыгі, з спакойна, з вытрымачай і ўпоўнена будзем выконваць намечаныя пляны.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ (АРАГОНСКІ) ФРОНТ

Іспанскае міністэрства абароны паведамае, што 28 студзеня на тэрыральскіх участку ў сектарах Сінтра і Селзас прадаўжалі баі, пры чым ініцыятыва знаходзілася па-ранейшаму ў руках рэспубліканцаў. Агенцтва Іспанія паведамае, што ў паўднёва-заходнім сектары тэрыральскага ўчастка рэспубліканскія войскі 27 студзеня захавалі мяжыніку некалькіх пазіцыяў. Рад гэтак мяжыніку на поўдзень ад Эль Мулетон быў паспяхова адбў рэспубліканцамі.

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

Па паведамленню агенцтва Гаваас, 27 студзеня і ў ноч на 28 студзеня ў розных сектарах мадрыдскага фронту адначалася моцная артылерыйская і кулямётная перастрэлка.

У сектары на поўдзень ад ракі Тахо мяжынікі правалі атаку з мэтай вярнуць сабе пазіцыі, утрочаныя некалькі дзён назад. Атака была адбіта. Агенцтва Гаваас паведае, што на поўначы правілі Гвадалкары (на паўночных ўсход ад Мадрыда) рэспубліканская артылерыя зрабіў пазіцыі і тылавыя размяшчэнні мяжыніку.

ДА ВЫБУХУ У ПАРЫЖЫ

ПАРЫЖ, 28 студзеня. (БЕЛТА). У сувязі з выбухам у прамесці Парыжа Вільжувіе (гл. «Звязду» ад 28 студзеня) бомб і гранат, кафіскаваных на складах зброі фашысцкіх амушчыкаў, савратарыяў камуністычнай партыі Францыі выказуў спачуванне сем ям зобітх, асаваўшыхся афрмі азначаных махінацый «кагуларэў», дзейнічаючых ва Францыі па заданых міжнароднага фашызма. Французская кампартыя патрабуе ад ўрада прыняцця энергічных мер, накіраваных да таго, каб фашысцкія зобітх былі пазбаўлены магчымасці рабіць злачынствы.

«Юмпітэ» заклікае насельніцтва Парыжа ў бліжэйшым пазелю, 30 студзеня, прадманастраваць у Вільжувіе сваю волю паклочыць з фашысцкімі зобітхымі ва Францыі.

Камуністычны дэпутат ад Вільжувіе Раймон Гюво ўняе запытанне міністру Унутраных спраў па паводу выбуху і мер, якія міністр намеран прадпрымаць, каб паклочыць канец злачынствам «кагуларэў» і іншых фашысцкіх амушчыкаў.

ЯК БУДЗЕ ЗНЯТА З КРЫГІ ГРУПА ПАПАНИНА

Гутарка з начальнікам Галоўпаўночарскага тав. О. Ю. Шмідтам

Звыш 8-мі месяцаў з дня ў дзень увесць свет з напружанай увагай сонца за рабонкі савецкіх даследчыкаў на дрэўноувай станцыі «Паўночны полюс». Уся наша краіна радзецца за сваіх слаўных сынаў, зрабіўшых велізарны ўклад у навуку, паказавшых узоры даследаў і героістава.

Увесць наш народ з неспрыяльнасцю чакзе авароту геранічнай чапёркі. Галоўнае ўрадавае Паўночнага Марскага Шляху і газетныя заваленыя пісьмамі і запітаннімі аб тым, як будзць зняты панапінаці. Але самі даследчыкі нас яшчэ ні разу не трыможалі. Яны па-ранейшаму выцуп навуковыя даследаванні і рады правадзяць магчыма больш.

Наша вялікая краіна, адолеўшая стварыла ля Паўночнага полюса станцыю, адоле, калі прызье тэрмін, зняць сваіх паларнікаў з крыгі і дасціць назад на радзіму. Мы дапа ўжо выцуп пахрытоўка да гэтай аперацыі, названа кіручыцы сваімі ўказаннямі намага ўрада. І пачасціў, што зрэмьнуў лавоў урада асабіта адпрывіца ў экспэдыцыю за сваімі прыяцелямі ў і ліку першых перадаць ім прыятыне нашай радзімы.

Чым далей будзе прадаўжацца работа гэтай вялікай паларнай станцыі, тым больш яна дасць матэрыялу для навукі. Нават зараз, калі яны знаходзіцца ў савецкай частцы Грэнландскага мора (76 градусаў 18 мінут паўночнай шыраты, 13 градусаў 46 мінут заходняй даўгаты), г. зн. у морах, якіх усю навадзвалі ў розныя часы, але пераважна летам, нагляданай станцыі няма вылічоны навуковыя інтарэсы. Аднак, няма патрэбы прамерава даўга пачаць геранічную чапёрку па крызе. Таму мы ставім сабе мэтай зняць групы Панапіна з крыгі ў Грэнландскім моры, г. зн. да таго, як яна выйдзе ў Атлантычны акіян праз Даніі праліў, які аддзяляе Грэнландыю ад Ісландыі.

План экспэдыцыі пахрытаваў такім чынам, каб зрабіць гэту аперацыю ў савецкім чынам, у гэтым месцы туманнага ліку тую значна пераважаюць над сьнегам, але ў другі час метэаралагічны ўмовы тут яшчэ значна горшыя. У сувязі з гэтым я пачаўшы з таварышам Панапіным, запітаўшы яго, які месцін бы лічыць найбольш зручным для зняцця гэтай групы з крыгі. Таварыш Панапін прысаваў мне наступную радзібэраму:

«У нас усё добра, усё атаромы. Далава ўмовы дазваляюць нам дрэйфаваць. Лічу метэаралогіям пачаць аперацыю ў савецкім чынам. Прыятыне ад усёх».

Панапіна.

Зраўмеца, зняцце адзайнай чапёркі з крыгі ў Грэнландскім моры бопь аперацыя менш небяспечная і менш новая, чым стварэнне станцыі на Паўночным полюсе. Але тым не менш, гэта аперацыя дастаткова тэхнічна складаная. Мы маем бліскучы вопыт на зняцці людзей з

крыгі — гэта выратаванне чалавечінаў. Тады базай служыў мис Вангарам, размешчаны ад лагера чалавечінаў амаль у 170 кіламетрах. Пры зняцці-ж групы Панапіна стуханутай базой, размешчанай так блізка, не будзе і нам прыяцельна арганізаваць яе на пльучым ільду.

Першай задачай экспэдыцыі, акая адпрывіацца на далаколе «Таймыр», які толькі ён увойдзе ў стухненне з паларным ільдом, будзе аслучнае дастаўка ройнага і вялікага лідавога поля, на які можна было-б вытупіць самалёты, знаходзіцца на далаколе.

Пры наўнясці здавальняючага падвор'я з гэтага лідавога арадромна будучы рабіцца пазьта на дрэйфуючю станцыю. Як відаць, нам прыяцельна лавоў даўга шукаць такую крыгу, кудыручыцца ўваўж кромі ільду і чакуючы паларнае чынам, каб увайце ў паларны пак на паларнальна невалікую аддэласць. Увай-спі-ж далёка вямэтаралогіа, таму што «Таймыр», які і сьёнка інаша судно, нават магучы лідавою, пры змене напрамку ветру можа аказача сістэматы ільды і страціць шмат часу, каб з яго выбрацца. Мы будзем захаваць свабоду дзеяння і таму пастараемся далёка не ўглубляцца і зняць ільды аваром папзіваў кромі ільду. Вялікую паслугу ў гэтай справе нам аказаа разведка старшавага судна «Мурманец».

У кроміні выцупае, калі пачаўшы зняць крыгу нам знайдзець у ільду, на ільду, магчыма, накіруецца да вострава Янкет-ро Майен, які, па зрэмьнах ад надражскай паларнай станцыі, рэстаць, зьбэра аружан чынам лавоў. Што датычыць санскай самалётнай групы Панапіна, то аб гэтым можна не трыможыцца. Нашыя дэтычэны такія задачы на ільду. Гэты будзе, калі крыга на гэты час пацёрпіць якую-небудзь дэфармацыю (змяненне). Але і тады геранічна чапёрка знойдзе другую пляцоўку, расцпыніць яе, разставіць знакі, а калі трэба, запаліць вогнішчы.

У часе палётаў да лагера Панапіна мы пастараемся сарыстаць дзень, г. зн. тры некалькі гадзін, на працягу якіх сонца ў савецкім ўжо будзе над гарызонтам. Але пры добрым надвор'і палёты да лагера магчымы і ноччу. Стотую ролю ў гэтай справе будзе адыграваць радзібэрава. Самалёты, якім мы баром з сабой на «Таймыр», забеспечаны неабходнымі ўстаноўкамі для пеленгавання. Гэта дазволіць ім выйсці прама да стаяці. На гэтых самалётах будзць рабіць палёты паларныя лётчыкі Вялазэў і Чаравічын.

Вялазэў — вопытнейшы паларны пілот — быў удзельнікам высокашыротнай экспэдыцыі на далаколе «Салко» і надронна ведае раён намячанага аперацыі. Чаравічын—ападатуўнік таленавітай лётнай моладзі. Ён шмат год працаваў на дэкавых разведках у моры Лапцевых і Ужэнае-Сібірскім моры. Выклочнае ўменне Чаравічынна было, між іншым, прадыманастрава, калі яму давалася з прычыны палупіна матара зрабіць некалькі ў гісторыі звышні ўдэбт на двухматорным самалёце толькі з адным прапучным матаром.

На далаколе «Таймыр» будучы знаходзіцца 73 чалавекі — каманда, лётчыкі, навуковыя работнікі і спецыяльныя карэспандэнтны газет. Судно ў гэты аказаны раён будзе капітан Барсукоў.

«Не гледзячы на тое, што экспэдыцыя на далаколе «Таймыр» дора пахрытавацца і ўсё ўсё палатавы спалывацца на і допых, мы ўсё-ж, па ўказанню ўрада будзе, калі крыга на гэты час пацёрпіць якую-небудзь дэфармацыю (змяненне). Але і тады геранічна чапёрка знойдзе другую пляцоўку, расцпыніць яе, разставіць знакі, а калі трэба, запаліць вогнішчы.

У часе палётаў да лагера Панапіна мы пастараемся сарыстаць дзень, г. зн. тры некалькі гадзін, на працягу якіх сонца ў савецкім ўжо будзе над гарызонтам. Але пры добрым надвор'і палёты да лагера магчымы і ноччу. Стотую ролю ў гэтай справе будзе адыграваць радзібэрава. Самалёты, якім мы баром з сабой на «Таймыр», забеспечаны неабходнымі ўстаноўкамі для пеленгавання. Гэта дазволіць ім выйсці прама да стаяці. На гэтых самалётах будзць рабіць палёты паларныя лётчыкі Вялазэў і Чаравічын.

Вялазэў — вопытнейшы паларны пілот — быў удзельнікам высокашыротнай экспэдыцыі на далаколе «Салко» і надронна ведае раён намячанага аперацыі. Чаравічын—ападатуўнік таленавітай лётнай моладзі. Ён шмат год працаваў на дэкавых разведках у моры Лапцевых і Ужэнае-Сібірскім моры. Выклочнае ўменне Чаравічынна было, між іншым, прадыманастрава, калі яму давалася з прычыны палупіна матара зрабіць некалькі ў гісторыі звышні ўдэбт на двухматорным самалёце толькі з адным прапучным матаром.

На далаколе «Таймыр» будучы знаходзіцца 73 чалавекі — каманда, лётчыкі, навуковыя работнікі і спецыяльныя карэспандэнтны газет. Судно ў гэты аказаны раён будзе капітан Барсукоў.

«Не гледзячы на тое, што экспэдыцыя на далаколе «Таймыр» дора пахрытавацца і ўсё ўсё палатавы спалывацца на і допых, мы ўсё-ж, па ўказанню ўрада будзе, калі крыга на гэты час пацёрпіць якую-небудзь дэфармацыю (змяненне). Але і тады геранічна чапёрка знойдзе другую пляцоўку, расцпыніць яе, разставіць знакі, а калі трэба, запаліць вогнішчы.

У часе палётаў да лагера Панапіна мы пастараемся сарыстаць дзень, г. зн. тры некалькі гадзін, на працягу якіх сонца ў савецкім ўжо будзе над гарызонтам. Але пры добрым надвор'і палёты да лагера магчымы і ноччу. Стотую ролю ў гэтай справе будзе адыграваць радзібэрава. Самалёты, якім мы баром з сабой на «Таймыр», забеспечаны неабходнымі ўстаноўкамі для пеленгавання. Гэта дазволіць ім выйсці прама да стаяці. На гэтых самалётах будзць рабіць палёты паларныя лётчыкі Вялазэў і Чаравічын.

Вялазэў — вопытнейшы паларны пілот — быў удзельнікам высокашыротнай экспэдыцыі на далаколе «Салко» і надронна ведае раён намячанага аперацыі. Чаравічын—ападатуўнік таленавітай лётнай моладзі. Ён шмат год працаваў на дэкавых разведках у моры Лапцевых і Ужэнае-Сібірскім моры. Выклочнае ўменне Чаравічынна было, між іншым, прадыманастрава, калі яму давалася з прычыны палупіна матара зрабіць некалькі ў гісторыі звышні ўдэбт на двухматорным самалёце толькі з адным прапучным матаром.

На далаколе «Таймыр» будучы знаходзіцца 73 чалавекі — каманда, лётчыкі, навуковыя работнікі і спецыяльныя карэспандэнтны газет. Судно ў гэты аказаны раён будзе капітан Барсукоў.

«Не гледзячы на тое, што экспэдыцыя на далаколе «Таймыр» дора пахрытавацца і ўсё ўсё палатавы спалывацца на і допых, мы ўсё-ж, па ўказанню ўрада будзе, калі крыга на гэты час пацёрпіць якую-небудзь дэфармацыю (змяненне). Але і тады геранічна чапёрка знойдзе другую пляцоўку, расцпыніць яе, разставіць знакі, а калі трэба, запаліць вогнішчы.

У часе палётаў да лагера Панапіна мы пастараемся сарыстаць дзень, г. зн. тры некалькі гадзін, на працягу якіх сонца ў савецкім ўжо будзе над гарызонтам. Але пры добрым надвор'і палёты да лагера магчымы і ноччу. Стотую ролю ў гэтай справе будзе адыграваць радзібэрава. Самалёты, якім мы баром з сабой на «Таймыр», забеспечаны неабходнымі ўстаноўкамі для пеленгавання. Гэта дазволіць ім выйсці прама да стаяці. На гэтых самалётах будзць рабіць палёты паларныя лётчыкі Вялазэў і Чаравічын.

Вялазэў — вопытнейшы паларны пілот — быў удзельнікам высокашыротнай экспэдыцыі на далаколе «Салко» і надронна ведае раён намячанага аперацыі. Чаравічын—ападатуўнік таленавітай лётнай моладзі. Ён шмат год працаваў на дэкавых разведках у моры Лапцевых і Ужэнае-Сібірскім моры. Выклочнае ўменне Чаравічынна было, між іншым, прадыманастрава, калі яму давалася з прычыны палупіна матара зрабіць некалькі ў гісторыі звышні ўдэбт на двухматорным самалёце толькі з адным прапучным матаром.

На далаколе «Таймыр» будучы знаходзіцца 73 чалавекі — каманда, лётчыкі, навуковыя работнікі і спецыяльныя карэспандэнтны газет. Судно ў гэты аказаны раён будзе капітан Барсукоў.

«Не гледзячы на тое, што экспэдыцыя на далаколе «Таймыр» дора пахрытавацца і ўсё ўсё палатавы спалывацца на і допых, мы ўсё-ж, па ўказанню ўрада будзе, калі крыга на гэты час пацёрпіць якую-небудзь дэфармацыю (змяненне). Але і тады геранічна чапёрка знойдзе другую пляцоўку, расцпыніць яе, разставіць знакі, а калі трэба, запалі